

РЕШЕНИЕ

№ 4778

гр. София, 16.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4027** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. В. И. против Решение от 25. 02. 2021 г., постановено по НАХД № 385/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93 с-в. Със същото е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-017912 от 13. 10. 2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на И. В. И. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

В хода на производството пред районния съд била установена следната фактическа обстановка:

На 26. 09. 2020 г. свидетелят Н. Н. – мл. автоконтрольор при отдел "Пътна полиция" – СДВР съставил АУАН бл. № 158188 на И. В. И.. В акта е отразено, че на същата дата - 26. 09. 2020 г. в 16:18 часа в [населено място], [улица]И. И. е управлявал товарен автомобил марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от пътен възел - "Л. шосе" към „С. скоростна тангента“ и на около 100 метра след връзката, поради движение с несъобразена скорост с релефа на пътя самокатастрофира в дясно от пътя в метална указателна табела. На мястото на произшествието бил изготвен Протокол за ПТП и попълнена декларация от водача на товарния автомобил. Актосъставителят приел, че описаното съставлява нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП. Актът бил връчен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което е приета идентична фактическа обстановка и правна квалификация.

Софийският районен съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено процесуално нарушение, както и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача. Поради това е потвърдил Наказателно постановление № 20-4332-017912 от 13. 10. 2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на И. В. И. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДВП е наложено наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева.

Настоящата касационна инстанция намира, че оспореното решение е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

Както в производството пред районния съд, така и в настоящото касационно производство жалбоподателят е изложил твърдения, че пътната настилка е била залята с нафта, вследствие на което е загубил контрол над автомобила. Жалбоподателят изрично е уточнил, че тези петна не са били видими, а са установени, едва след като се смрачило и било включено уличното осветление.

За да бъде установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДВП, следва безспорно да е установено, че същият е имал представа за действителното състояние на релефа на пътното платно и въпреки това не е съобразил скоростта на движение.

В конкретния случай, въпреки изрично направеното в жалбата доказателствено искане за разпит на двама свидетели, районният съд не се е произнесъл по същото. Съдът е следвало да допусне до разпит исканите свидетели, за да бъде установено фактическото положение на пътното платно и да се установи дали същото е било залято с нафта и ако е било така - било ли е видимо за шофьорите на пътя.

Изясняването на този въпрос е от съществено значение за правилното разрешаване на спора по настоящето производство, доколкото обективната невъзможност на едно

лице да разбере какво е състоянието на пътното платно е от съществено значение за законосъобразното ангажиране на неговата административнонаказателна отговорност. Изложеното налага отмяна на решението на районния съд и връщане на делото за ново разглеждане. В хода на съдебното следствие съдът следва да събере всички необходими доказателства за изясняването на обективната истина, като допусне до разпит поисканите с жалбата свидетели, а при необходимост - да събере и други доказателства. Съобразно приетите за установени обстоятелства, съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 25. 02. 2021 г., постановено по НАХД № 385/2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.